

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că nivelul taxelor de timbru solicitate de către Țările de Jos din 1994 de la cetățenii turci pentru eliberarea de permise de ședere încalcă clauzele de „standstill” și de nediscriminare din Acordul de asociere, din Protocolul adițional și din Decizia nr. 1/80.

Conform clauzelor de „standstill” din Protocolul adițional și din Decizia nr. 1/80, unui stat membru nu îi este permis să ia măsuri care urmăresc sau au drept consecință supunerea la condiții mai restrictive a drepturilor conferite cetățenilor turci în virtutea Acordului de asociere, a Protocolului adițional și a Deciziei nr. 1/80, precum și a dreptului de ședere aflat în strânsă legătură cu acestea. Majorările de taxe de timbru olandeze avute în vedere încalcă clauzele de „standstill” pentru că au fost introduse după intrarea în vigoare a acestor clauze pentru Țările de Jos și pentru că împiedică sau fac mai puțin atractivă exercitarea drepturilor conferite cetățenilor turci în virtutea Acordului de asociere, a Protocolului adițional și a Deciziei nr. 1/80

Comisia afirmă în continuare că, în măsura în care Țările de Jos supun cetățenii turci la plata taxelor de timbru pentru eliberarea de permise de ședere, aceste taxe de timbru nu pot fi mai ridicate decât taxele de timbru solicitate pentru eliberarea de documente echivalente cetățenilor Uniunii Europene sau cetățenilor norvegieni, islandezi, din Liechtenstein sau elvețieni.

- (¹) Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, aprobat și confirmat prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 (JO 1964, 217, p. 3685).
- (²) Protocolul adițional aprobat prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972 (JO L 293, p. 1).
- (³) Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 cu privire la dezvoltarea asocierii dintre Comunitatea Europeană și Turcia.

Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-93/07)

(2007/C 95/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezantați: M. Konstantinidis și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea lor Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în virtutea respectivei directive.
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/35/CE în dreptul intern a expirat la data de 25 iunie 2005.

(¹) JO L 156, p. 17.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la data de 20 februarie 2007 — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM) și Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)

(Cauza C-97/07)

(2007/C 95/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Doña Rosa Méndez López

Pârâți: Instituto Nacional de Empleo (INEM) și Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)

Întrebarea preliminară

Expresia „beneficiază de prestații în conformitate cu legislația aceluși stat, ca și când ar fi fost angajat acolo” [a se citi „ca și când ar fi avut acolo ultimul loc de muncă”] cuprinsă în articolul 71 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității trebuie interpretată în sensul că exigența de „a fi încetat plata ajutorului de șomaj”, instituită pentru a putea beneficia de plata alocației de asistență pentru șomaj spaniole, prevăzută în articolul 215.1 din Ley General de la Seguridad Social (Legea generală a securității sociale), este considerată a fi îndeplinită atunci când a încetat plata ajutorului de șomaj german, inclusiv în situația în care beneficiara nu plătitese niciodată cotizații în sistemul spaniol?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2; ES 05/01, p. 98.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la data de 21 februarie 2007 — Nordania Finans A/S și BG Factoring A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-98/07)

(2007/C 95/45)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Nordania Finans A/S și BG Factoring A/S

Pârât: Skatteministeriet.

Întrebarea preliminară

Poate fi interpretată expresia „bunuri de investiții folosite de persoana plătitoare de impozit în scopurile activității sale” prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/EEC a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾, în sensul că aceasta cuprinde bunurile dobândite de către o societate de leasing pentru operațiuni de leasing sau pentru vânzarea lor la sfârșitul contractului de leasing?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Recurs introdus la 21 februarie 2007 de către Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) pronunțată la 13 decembrie 2006 în cauzele conexe T-217/03 și T-245/03, FNCBV și alții/Comisie

(Cauza C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (reprezentant: M. Ponsard, avocat)

Celelalte părți în proces: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2006 în cauza T-217/03;
- stabilirea faptului că nu este necesar să se aplice o amendă recurenței;
- în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate prin această hotărâre;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurilor de aplicare a unor măsuri provizorii și procedurii principale în fața Tribunalului, precum și celei în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului său. Prin primele cinci motive, care vizează anularea hotărârii atacate, recurenta susține, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare deoarece nu a recunoscut încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare, încălcare constând în lipsa menționării, în comunicarea obiecțiilor, a metodei reținute pentru calcularea amenzilor, în al doilea rând, că Tribunalul a schimbat înțelesul neîndoielnic al elementelor de probă referitoare la prelungirea secretă a acordului din 24 octombrie 2001, în al treilea rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când, raportându-se la un acord global între măcelari și crescători, a prezumat faptul că recurenta a fost de acord cu continuarea acordului, fără a stabili în mod precis conșimțământul acesteia în acest sens, în al patrulea rând, presupunând existența acestui conșimțământ,